

DANZA NA ANTIGÜIDADE CLÁSICA
DANZAS TEATRAIS (ROMA E GRECIA)
TRAXEDIA GREGA

Lucía Alcalde Lorenzo

GRECIA:

Tiñan formas culturais antigas do Leste e pobos mediterráneos. A danza era moi importante e a súa musa era Terpsícore.

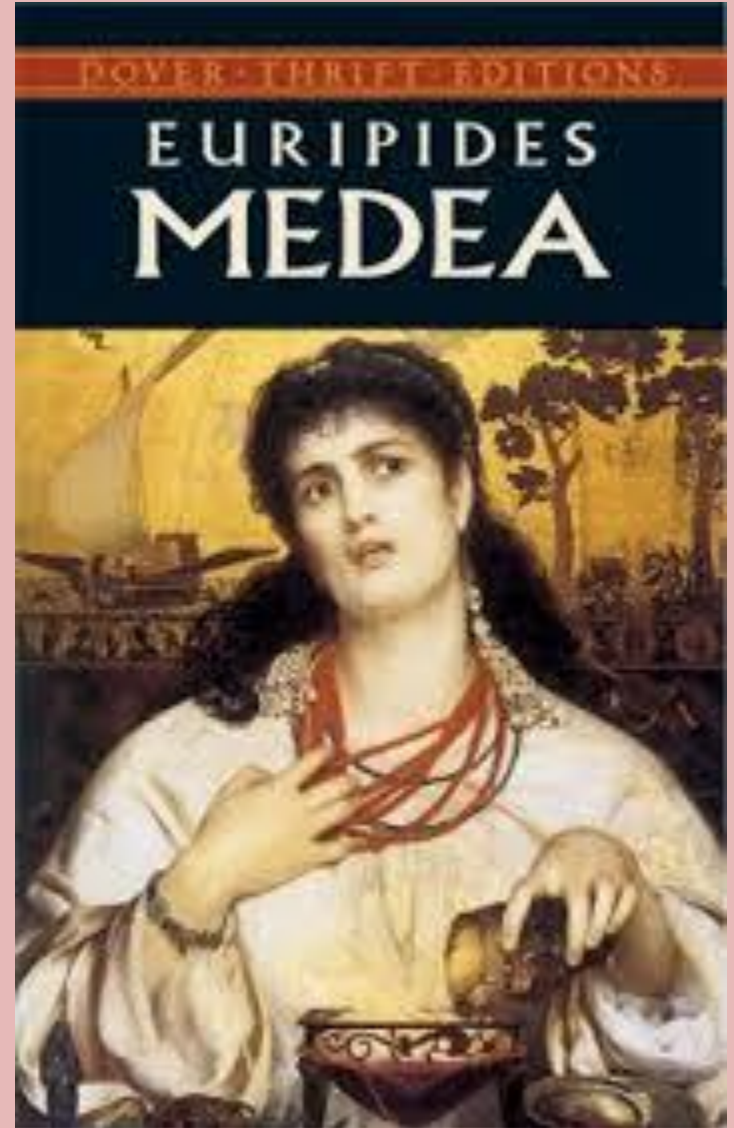
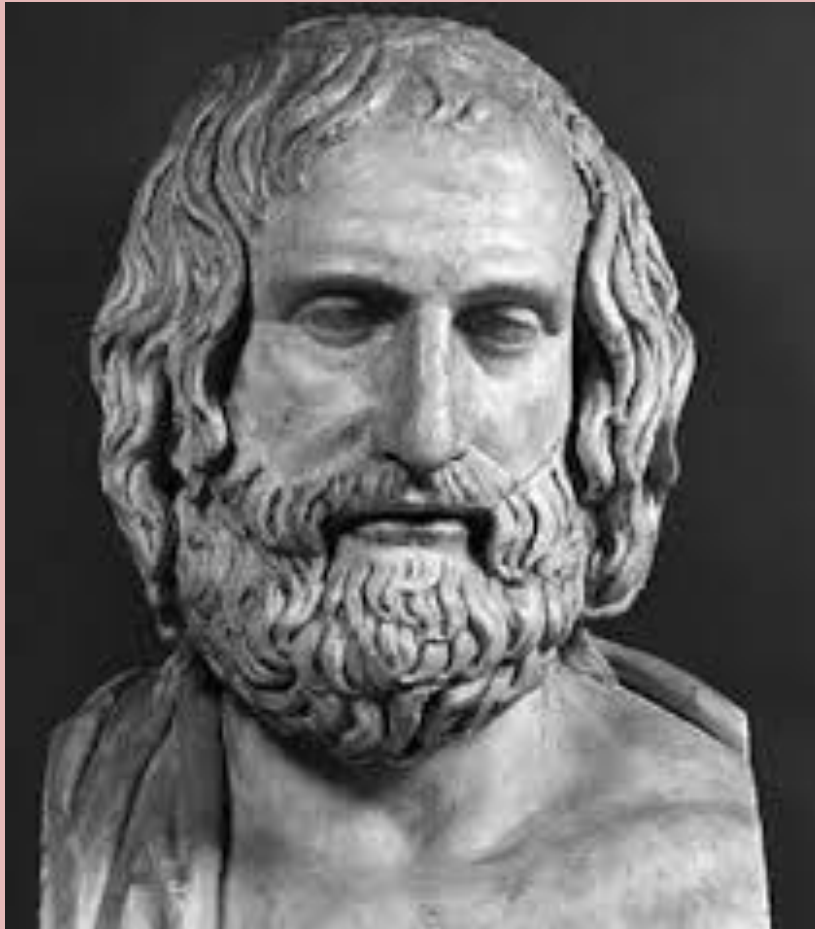
- Xorde o 1º espectáculo con público.

Celebrábanse as “Grandes Dionisiacas” en honra ao Deus Dionisio durante 6 días (danzas, concurso de coros e 3 días de representacións). Composición poética: Ditirambo.

Con Eurípides (século V a.C.) o máis brillante da civilización grega, había moitas festas diferentes ao longo de todo o ano.

Rito dionisiaco+ditirambo=Teatro cantado e danzado helénico nas dúas formas primordiais que son a base do concepto vixente a día de hoxe:

A traxedia:

A comedia:

ROMA:

En tempos de Xulio César destacan as lupercais. Viñan de festas en homenaxe á loba. Celebradas o 15 de febreiro.

LAS LUPERCALES DE ROMA

As saturnais eran danzas adicadas a Saturno (Deus romano da agricultura). Iniciábanse o 17 de decembro e duraban unha semana. Os escravos eran libres e os prisioneiros liberados. Nestas festas a semente esparcíase e os sacerdotes saltaban. Mesturábanse as clases sociais baixo disfraces (Antroido) disimulando a súa condición.

Os romanos non engadiron nada especial ás danzas gregas pero puxeron estilo propio como a introdución da pantomima na danza. Chegando case a suprimila triunfando nos tempos pagáns de César Augusto.

As danzas de fábula foron considerada case coma un ballet. O seu argumento era desenvolvido e cunha estricta pantomima.

Orixe do Teatro